

baispal. Ja hülen jarst en „Rede“ ouer fräsch histoori, ouer en tukamst for fräsche önj jare äin lönj, ouer en fräsch identitätsfinen etc. Da soole wjarn breegen ful, dan sün snååk an suk toochte häin's nuch uler awfoorie belawed an hiird – an dan fülid ålt en kameedistuk. Kathrine Ingwersens stöönge wjarn wat apmutsd wörden, an ik fjard jütid e reschii for di floose üt e kuuge. An di moonlike „Hauptdarsteller“ wus mååst ålt Fiite Jensen, an hi häi en wunerboor natörluk spaaltalânt – sü as sam foon da oudere uk – ouers wan hi fåli önj e gung wus, bjarsted e sool for homerisch unti bacchantisch lååken. Ouers as hoonelsmoon wus hi mör en florätfächter.

Nä, an dan liird ik Jörgen üt jüdeer familii kånen, Jörgen as di blödjunge schöljmäister. As hi tu üs köm, deer belaweden we üülje, we ålere en jungen, diip ångaschiirden schöljmäister, wat ham maning toochte ouer da ånkelte schoulere mååged häi, wat sin teoretisch waasen an koonen önj lunge monolooge forfjard, ouers ålt sin schoulere önj relatsjoon tu stuf an möölikhäide seet.

We leeten ham betiinj, uk wan et wilems åltu „langatmig“ wörd. We leeten ham betiinj, dan et wus gödj tu mårken, dåt di-deere gååst sin beest däi, en gou potentiool häi – an ålt sü döörtoocht an wålmiinen am sin schoulere snååked. Deer sätj en gouen pädagoog, ouers uk en filantroop – arkenfåls, wan't am bjarne ging – anfoore üs. Dåt wus en gou fernaamen. An san scharpe interlekt spaald uk ålt ma.

Wat hiilj nais düked deer ap, as Jörgen deerbai wus an wård taatje. As Anne unerwäägens wus, wus ai bloot Doris ma bjarn, ouers uk Jörgen lüp ambai an häi en lait wat foon en kluk hån. Dåt mååged ham sü sümptatisch for me an Johanen, an we fröiden üs ma ham. Hi wus üt leidenschaft en taatje, an luklikerwise füliden dan uk nuch lääserere tou oudere prächtie doochterne.

Da iirnge gingen an Jörgen wörd di stabiile an habiile koleege for üs, weer en ideål hүүлjing, årbedsfröide, kompetäns an en plächtfåilen gödj önj spån gingen. Uk san humoor hülj üs oofting ouerwäch sam knåste an sin lååken, sin härlik, hartlik lååken – uk wan'r ouer ham seelew lååked – köo wilems en sliiks elåksiir weese.

Dan köm e tid, weer jü üülj generatsjoon kritisch uner e luup nümen wörd, wat önj printsiip ålt natörluk an uk gödj as. Di feriiin häi brååk for nais an nai, jung följik. Jörgen wörd di priimus mootor for e Rökefloose. Wunerboor, dåt'r köm – an wörd an nuch ålt deer as an uk hål bliwe schal, dideere goue Rökefloose.

Mödj, wale, energii, poositiiw tånken, kompetäns an uk en visionäären glii – dåt as et

– an dåt as en bunke, wat en fraschen ouferlångd wårt, wan en bewääging önj e gung hülen wårde schal – ouers goodloof, et jeeft nuch ålt följik, wat en idee – aw arken fål en schör – as müülj an möölikhäid ma önj jare laawenskompas naame.

Jörgen wörd dan formoon foon üusen feriiin, as et nü ål maning iirnge wään, broocht naie ideæe, seecht naie weege – organiird seelew, unti seet följik deertu an organisiir da „språkeråise“, weer fräsche foon heer oudere latje följike önj Europa besåke, dåt's siie, uk for oudere as et möölik an ouerlaaw an bestönj – an wat koone we felicht foon enouder liire – unti wat koone we felicht for enouder düünj?

An et heet uk en lait wat ma dideere kiming tu douen, weer we wilems am snååke. Di-deere klååre, äåme kiming, wat hål en gou stuk äåder üusen äine mjukspuule lade schal.

Jörgen as ma önj maning greemie: fräsche, dånsche, tjüsche: sü as önj e Fräsche Rådj, önj e bairådj foon e Instituutsferiin ån foon Friisk Funk, önj SSFs hovedstyrele an önj e Samråd – Hi palaawert önj manst fiiw språke, schraft artiikle, hål fordreeginge an seet sin retoorisch talânt uk in, wan en uurd iinjs öfentlik säid unti riskiird wårde schal – an hi uget uk ma önj e toorpspolitiik – an weer'r uged, seet'r uk spoor. An as schöljmäister, as liidjer, heet'r en bunke schriwscheewsårbe ma tu tuuplen.

Dü hääst foole önj e gung hülen unti önj e gung seet, hääst mötjstånd hädj, di oofting ai tu begripen an mååst irrationåål wus, (sü as et maning fräsche awfoorie uk gängen) – hääst åltens wi naie weege seecht, hääst waane an heelpere fünen, wårst repektiird for din uugen an årbe – ouers arken naie warkeldäi ferlångd ålt wider naie kreefte foon de.

An dü bast 60 deerbai wörden an nuch ålt en kralen moon an mansche, goodloof an tunk. Joo, sün tunk as gau säid, wilems åltu gau an bloot ma e müs – ouers ik wiitj, heer an oudersweer jeeft et maning manschne, wat de åchte an mooge – an heer jeeft et jüst maning, wat de uk foon harten tunk seede – an sam seede felicht uk: An Jörgen, wat koon ik for de düünj?

Ouers wat we nü fort jarst düünj koone, tåntj me – dåt as: We lätje Jörgen aw diheere däi ordi „huuch laawe“. Huuch schal'r laawe . . . !” **Marie Tångeberg**

Impräsum: Friisk Foriining, Friisk Hüs,
Süderstr. 6,
25821 Bredstedt/Bräist
ViSdP: Manfred C. Nissen
tisinge: www.friiskforiining.podspot.de